# JULKISASIAMIEHEN RATKAISUEHDOTUS

M. POIARES MADURO

25 päivänä lokakuuta 2007 [1]

1. Yhteisöjen tuomioistuimelta pyydetään ennakkoratkaisua, jotta Conseil d'État'n (ylin hallintotuomioistuin) (Belgia) on mahdollista arvioida sellaisten kansallisten toimenpiteiden yhteisön oikeuden mukaisuus, joilla kaapeliverkkotoiminnan harjoittajille asetetaan siirtovelvollisuuksia Brysselin pääkaupunkiseudun alueella. Vaikka ennakkoratkaisupyyntö liittyy kilpailuoikeuteen ja palvelujen tarjoamisen vapauteen, käsittelen asiaa jäljempänä esittämistäni syistä pääasiallisesti EY 49 artiklan perusteella.

## I Tosiseikat, asiaa koskevat kansalliset oikeussäännöt ja ennakkoratkaisupyyntö

2. Pääasian kantajat ovat kaapeliverkkotoiminnan harjoittajia. Ne jakelevat verkkojensa välityksellä televisiokanavia Brysselin pääkaupunkiseudun kaksikielisellä alueella. Ne nostivat ennakkoratkaisupyynnön esittäneessä tuomioistuimessa kanteen, jolla ne vaativat talousasiain ja tieteellisen tutkimuksen ministerin 17.1.2001 ja 24.1.2002 tekemien kahden päätöksen kumoamista. Molemmat päätökset perustuivat yleisradiotoiminnan jakeluverkoista ja yleisradiotoiminnan harjoittamisesta Brysselin pääkaupunkiseudun kaksikielisellä alueella 30.3.1995 annettuun lakiin (jäljempänä yleisradiolaki).

3. Yleisradiolain 13 §:ssa säädetään Brysselin pääkaupunkiseudun alueen kaapeliverkkotoiminnan harjoittajia koskevasta siirtovelvollisuudesta. Siinä säädetään seuraavaa:

"Kaapelitoiminnan harjoittajien, joilla on lupa käyttää kaapelijakeluverkkoa Brysselin pääkaupunkiseudun alueella, on siirrettävä niiden lähetysaikaan ja kokonaisuudessaan seuraavat televisio-ohjelmat:

– ranskankielisen yhteisön ja flaaminkielisen yhteisön toimivaltaan kuuluvien

1 – Alkuperäinen kieli: englanti.

julkisten lähetystoiminnan harjoittajien televisio-ohjelmat

ohjelmatarjonta kaapelijakeluverkoissa ja taata, että tämä moniarvoisuus on kaikkien television katsojien saatavilla.

– toimivaltaisen ministerin nimeämien muiden ranskankielisen yhteisön ja flaaminkielisen yhteisön lähetystoiminnan harjoittajien lähettämät televisio-ohjelmat."

Tällainen järjestelmä voidaan kiistattomasti perustella yleiseen etuun liittyvillä syillä.

Valittaessa yksityisiä kanavia, joihin siirtovelvollisuutta sovelletaan, otetaan huomioon pyrkimys Belgian audiovisuaalisen toiminnan yhdenmukaistamiseen.

4. Ministerin päätöksessä 17.1.2001 esitetään siirtovelvollisuutta koskevien sääntöjen syyt ja päätetään, että siirtovelvollisuutta sovelletaan kahdeksaan lähetystoiminnan harjoittajaan. Sen sanamuoto on seuraava:

Ranskankielistä yhteisöä ja flaaminkielistä yhteisöä on kuultu.

"Siirtovelvollisuusjärjestelmä kuuluu audiovisuaalisen alan politiikkaan, jolla pyritään mahdollistamaan se, että televisionkatsojat voivat katsoa sekä julkisten lähetystoiminnan harjoittajien että sellaisten yksityisten lähetystoiminnan harjoittajien ohjelmia, jotka hoitavat julkisen palvelun velvoitteita.

Siirtovelvollisuutta on sovellettava nimettyihin lähetystoiminnan harjoittajiin korvauksena näiden hyväksymistä merkittävistä velvollisuuksista.

Siirtovelvollisuusjärjestelmän tavoitteena on turvata moniarvoinen ja kulttuuripitoinen

Tietyillä näistä lähetystoiminnan harjoittajista on julkisia tehtäviä.

Siirtovelvollisuutta on sovellettava A.s.b.l. Télé Bruxellesiin ja TV Brussel v.z.w:iin paikalliselle yleisölle tarkoitettuja paikallisia uutisia lähettävän lähitelevision kehittämisen edistämistä varten.

Siirtovelvollisuuden poistamisen seurauksena olisi, että näiden televisiolähetystoimintaa harjoittavien laitosten, jotka eivät pysty maksamaan jakelun korkeita kustannuksia, olemassaolo vaarantuisi.

Päätetään seuraavaa:

1 artikla

Jakelijan, jolla on lupa käyttää kaapelijakeluverkkoa Brysselin pääkaupunkiseudun kaksikielisellä alueella, on siirrettävä niiden lähetysaikaan ja kokonaisuudessaan seuraavien lähetystoiminnan harjoittajien televisio-ohjelmat:

1. Vlaamse Media Maatschappij n.v.

2. TV Brussel v.z.w.

3. Belgian business television n.v.

4. Media ad infinitum n.v.

5. TVi s.a.

6. A.s.b.l. Télé Bruxelles

7. Canal+ Belgique s.a.

8. Satellimages s.a.

– –”

5. Päätöksellä, joka tehtiin 24.1.2002, muutetaan 17.1.2001 tehtyä päätöstä ja päätetään, että siirtovelvollisuutta sovelletaan kahden muun lähetystoiminnan harjoittajan hyväksi: Event TV Vlaanderen NV:n ja YTV SA:n. Käytän 17.1.2001 ja 24.1.2002 tehdyistä päätöksistä yhdessä nimitystä riidanalaiset päätökset.

6. Kantajat ovat Conseil d'État'ssa väittäneet, että siirtovelvollisuuden soveltaminen tiettyjen television-ohjelmien lähettäjien hyväksi merkitsee EY 86 artiklassa tarkoitetun erityisoikeuden myöntämistä, mikä on omiaan vääristämään kilpailua EY 3 artiklan 1 kohdan g alakohdassa, EY 10 artiklassa, EY 82 artiklassa ja EY 86 artiklassa tarkoitetulla tavalla. Lisäksi kantajat ovat väittäneet, että riidanalaisilla toimenpiteillä rajoitetaan palvelujen tarjoamisen vapautta vähentämällä saatavilla olevien kanavien määrää ja vapauttamalla lähetystoiminnan harjoittajat, joiden hyväksi siirtovelvollisuutta sovelletaan, neuvotteluista kaapelitoiminnan harjoittajien kanssa. Kantajien mukaan tämä merkitsee EY 49 artiklan rikkomista.

7. Conseil d'État esitti 17.5.2006 tekemällään ennakkoratkaisupyynnöllä yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat kysymykset:

"1) Onko kaapelijakeluyrityksille asetettua velvollisuutta hoitaa tiettyjen ohjelmien jakelua tulkittava siten, että sillä annetaan näiden ohjelmien tekijöille [EY] 86 artiklassa tarkoitettu "erityisoikeus"?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko EY 86 artiklan 1 kohdan lopussa tarkoitettuja määräyksiä (eli "tämän sopimuksen, etenkin sen 12 ja 81–89 artiklan määräyksiä") tulkittava siten, että niillä ei sallita sitä, että jäsenvaltiot velvoittavat kaapelijakeluyhtiöt hoitamaan tiettyjen sellaisten yksityisten lähetystoiminnan harjoittajien, jotka "kuuluvat" (yleisradiolähetysten jakeluverkoista ja yleisradiotoiminnan harjoittamisesta Brysselin pääkaupunkiseudun kaksikielisellä alueella 30.3.1995 annetussa laissa tarkoitetulla tavalla) tämän valtion julkisen vallan alaisuuteen, lähettämien ohjelmien jakelua, minkä seurauksena sellaisten ohjelmien määrä, jotka ovat peräisin muista Euroopan unionin jäsenvaltioista tai ulkopuolisista maista tai lähetystoiminnan harjoittajilta, jotka eivät kuulu julkisen vallan alaisuuteen, vähenee velvoitteen piiriin kuuluvien ohjelmien määrällä?

3) Onko [EY] 49 artiklaa tulkittava siten, että kielletystä vapaan palvelujen tarjoamisen rajoituksesta on kyse siitä alkaen, kun jäsenvaltion toteuttamalla toimenpiteellä, tässä tapauksessa velvoitteella lähettää edelleen televisio-ohjelmia kaapelijakeluverkossa, voidaan rajoittaa suoraan tai välillisesti, tosiasiallisesti tai mahdollisesti, palvelujen tarjoamista toisesta jäsenvaltiosta näiden palvelujen vastaanottajille, jotka ovat ensimmäisessä jäsenvaltiossa, mistä on kyse, jos mainitun toimenpiteen johdosta palvelujen tarjoaja on huonommassa neuvotteluasemassa näihin samoihin verkkoihin pääsyn osalta?

4) Onko [EY] 49 artiklaa tulkittava siten, että kielletystä rajoituksesta on kyse,

koska jäsenvaltion toteuttama toimenpide, tässä tapauksessa velvoite lähettää edelleen televisio-ohjelmia kaapelijakeluverkossa, toteutetaan suurimmassa osassa tapauksista ainoastaan mainittuun jäsenvaltioon sijoittautuneiden yritysten hyväksi syistä, jotka liittyvät edunsaajien sijoittautumispaikkaan tai näiden muihin siteisiin tähän jäsenvaltioon, vaikka tällainen rajoitus ei ole perusteltu yleistä etua koskevista pakottavista syistä, kun otetaan huomioon suhteellisuusperiaatteen noudattaminen?"

## II Tapauksen tarkastelu

### A *Kolmas ja neljäs kysymys*

8. Käsittelen ensiksi ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen esittämiä kolmatta ja neljättä kysymystä. Näillä kysymyksillä ennen kaikkea tiedustellaan, rajoitetaanko pääasiassa kyseessä olevan kaltaisilla kansallisilla toimenpiteillä, joilla asetetaan kaapelitoiminnan harjoittajille siirtovelvollisuus tiettyjä lähetystoiminnan harjoittajia kohtaan, palvelujen tarjoamisen vapautta, ja jos näin on, ovatko tällaiset toimenpiteet kuitenkin yhteisön oikeuden mukaisia.

9. Kyseessä olevat palvelut – televisiosignaalien lähettäminen kaapelin välityksellä – kuuluvat selvästi EY 49 artiklassa tarkoitetun "palvelujen" käsitteen soveltamisalaan. [2] Lähetystoiminnan harjoittajien ja kaapelitoiminnan harjoittajien on työskenneltävä yhdessä näiden palvelujen tarjoamiseksi. Tässä yhteydessä ne voivat vedota EY 49 artiklaan riitauttaakseen kansallisen toimenpiteen, jolla palvelujen tarjoamista pelkästään kansallisella tasolla käsitellään edullisemmin kuin palvelujen tarjoamista yhteisön sisäisellä tasolla. [3] Tällaiset toimenpiteet voidaan hyväksyä ainoastaan, jos ne ovat asianmukaisia ja tarpeellisia oikeutetun yleisen edun tavoittelemiseksi ja jos kansallisen säännöksen erilainen vaikutus palvelujen kotimaiseen tarjoamiseen verrattuna niiden yhteisönsisäiseen tarjoamiseen on oikeasuhteinen näiden palvelujen välisiin objektiivisiin eroihin nähden. [4]

*Rajoituksen olemassaolo*

10. Esillä olevassa asiassa kyseessä oleva siirtovelvollisuusmenettely helpottaa niiden lähetystoiminnan harjoittajien kanavien jake-

2 – Ks. esim. asia 155/73, Sacchi, tuomio 30.4.1974 (Kok. 1974, s. 409, Kok. Ep. II, s. 271, 6 kohta); asia 52/79, Debauve, tuomio 18.3.1980 (Kok. 1980, s. 833, Kok. Ep. V, s. 79, 8 kohta); asia C-211/91, komissio v. Belgia, tuomio 16.12.1992 (Kok. 1992, s. I-6757, Kok. Ep. XIII, s. I-247, 5 kohta) ja asia C-23/93, TV10, tuomio 5.10.1994 (Kok. 1994, s. I-4795, Kok. Ep. XVI, s. I-161, 13 ja 16 kohta).

3 – Ks. vastaavasti yhdistetyt asiat C-544/03 ja C-545/03, Mobistar ja Belgacom Mobile, tuomio 8.9.2005 (Kok. 2005, s. I-7723, 31–33 kohta); asia C-205/99, Analir ym., tuomio 20.2.2001 (Kok. 2001, s. I-1271, 21 kohta) ja asia C-255/04, komissio v. Ranska, tuomio 15.6.2006 (Kok. 2006, s. I-5251, 37 kohta).

4 – Ks. vastaavasti asia C-322/01, Deutscher Apothekerverband, tuomio 11.12.2003, (Kok. 2003, s. I-14887) ja ratkaisuehdotukseni asiassa C-434/04, Ahokainen ja Leppik, tuomio 28.9.2006 (Kok. 2006, s. I-9171).

lua, joiden hyväksi siirtovelvollisuutta sovelletaan, mutta se myös haittaa niitä lähetystoiminnan harjoittajia, joilla ei ole tätä asemaa. On riidatonta, että kyseessä olevilla kaapelitelevision jakeluverkoilla on rajallinen kaistanleveys. Siten jakamalla joukko kanavia lähetystoiminnan harjoittajille, joiden hyväksi siirtovelvollisuutta sovelletaan, rajoitetaan vastaavasti verkoissa saatavilla olevaa kanavien kokonaismäärää. Yhteisöjen tuomioistuimelle tehdyistä huomautuksista ilmenee, että esillä olevassa asiassa kyseessä olevien analogisten jakeluverkkojen kapasiteetti on noin 40 kanavaa, joista noin 20 on varattava lähetystoiminnan harjoittajille, joiden hyväksi siirtovelvollisuutta sovelletaan. Tästä syystä kaapelitoiminnan harjoittajat eivät voi jaella tiettyjä kanavia, joita ne olisivat jaelleet, mikäli siirtovelvollisuussääntöjä ei olisi. Esimerkkinä pääasian kantajat ovat esittäneet, että siirtovelvollisuussäännöt ovat johtaneet siihen, että Coditel on poistanut televisiokanavat Arten, RAI Unon ja La Cinquièmen analogisesta verkostaan. Niillä, joihin siirtovelvollisuutta sovelletaan, on ennen kaikkea kilpailuetu, sillä niiden ei tarvitse neuvotella kaapelitoiminnan harjoittajien kanssa ja kilpailla muiden lähetystoiminnan harjoittajien kanssa varmistaakseen kanaviensa jakelun kaapelitelevision jakeluverkkojen välityksellä.

11. Ennakkoratkaisupyynnön perusteella ei ole täysin selvää, edellytetäänkö yleisradiolain 13 §:ssä, että lähetystoiminnan harjoittajien on sijoittauduttava Belgiaan voidakseen päästä siirtovelvollisuutta koskevan menettelyn edunsaajaksi. Vaikka Belgian hallitus on väittänyt, että siirtovelvollisuuden soveltaminen ei välttämättä rajoitu Belgiaan sijoittautuneisiin lähetystoiminnan harjoittajiin, kaikki riidanalaisissa toimenpiteissä mainitut edunsaajat ovat kotimaisia lähetystoiminnan harjoittajia. Lisäksi suullisessa käsittelyssä Belgian hallitus ilmoitti, että se, että yksi näistä lähetystoiminnan harjoittajista oli hiljattain muuttanut sijoittautumispaikkansa Luxemburgiin, otettaisiin huomioon tulevassa siirtovelvollisuuden soveltamista koskevassa arvioinnissa, vaikka sen ohjelmien sisältö ei ollut muuttunut. Joka tapauksessa koska siirtovelvollisuusmenettelyn tavoitteena on Belgian hallituksen sanoin taata, että "Belgian kansalaisten saatavilla [on] paikallisia ja kansallisia tiedotuksia ja heidän oma kulttuuriperintönsä", ulkomaisten lähetystoiminnan harjoittajien on vaikeampi päästä siirtovelvollisuuden edunsaajaksi kuin kotimaisten lähetystoiminnan harjoittajien. Käytännössä esillä olevassa asiassa kyseessä olevien kaltaisella siirtovelvollisuudella näin ollen tehdään muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden lähetystoiminnan harjoittajien pääsy television jakeluverkkoihin vaikeammaksi kuin kotimaisten lähetystoiminnan harjoittajien. Vaikka tällaisilla säännöillä ei edellytetä sijoittautumista jäsenvaltion alueelle, niillä tosiasiallisesti kohdellaan pelkästään kotimaista lähetystoiminnan harjoittamista edullisemmin kuin rajat ylittävää lähetystoiminnan harjoittamista. Tästä syystä ne merkitsevät palvelujen tarjoamisen vapauden rajoitusta.

*Rajoituksen perusteltavuus*

12. Belgian hallitus on korostanut sitä, että siirtovelvollisuusmenettelyn tavoitteena on

turvata Brysselin pääkaupunkiseudun alueen television jakeluverkkojen kautta lähetettyjen ohjelmien moniarvoisuus ja kulttuurisuus ja varmistaa, että kaikki tämän alueen televisionkatsojat voivat nauttia moniarvoisesta ja vaihtelevasta television ohjelmatarjonnasta. Yhteisöjen tuomioistuin on jo katsonut, että audiovisuaalisen alan politiikalla, jonka tarkoituksena on sellaisen moniarvoisen yleisradiojärjestelmän käyttöön ottaminen, jolla pyritään turvaamaan ilmaisunvapaus ja yhteiskunnan erilaiset sosiaaliset, kulttuuriset, uskonnolliset, filosofiset ja kielelliset osa-alueet, voidaan todella perustella palvelujen tarjoamisen vapauden rajoittaminen. [5] Jotta kyseessä olevat kansalliset toimenpiteet voitaisiin hyväksyä EY 49 artiklan mukaisesti, niiden on kuitenkin ennen kaikkea oltava asianmukaisia keinoja sen varmistamiseksi, että moniarvoisuuden varmistamista koskeva etu saavutetaan. [6]

13. Minusta tässä esillä oleva siirtovelvollisuusmenettely on ilmeisesti ymmärrettävä pitkälti sen erityisen taustan perusteella, että Brysselin pääkaupunkiseutu on kaksikielinen alue. Tällä alueella jokainen kaapelitoiminnan harjoittaja hoitaa aluetta, joka muodostuu useista kunnista ja jolla se on ainoa analogisen kaapelitelevision tarjoaja. Siirtovelvollisuussääntöjä voidaan soveltaa sen varmistamiseksi, että jokaisessa kunnassa katsojilla on saatavillaan kanavia, joilla on kielellinen ja kulttuurinen yhteys ranskankieliseen yhteisöön, ja kanavia, joilla on kielellinen ja kulttuurinen yhteys flaaminkieliseen yhteisöön. Tällaisessa ympäristössä siirtovelvollisuussäännöt ovat asianmukainen keino sen varmistamiseksi, että tietyn alueen televisionkatsojilla on saatavillaan omalla kielellään paikallisia ja kansallisia tiedotuksia ja ohjelmia, joilla vaalitaan heidän omaa kulttuuriperintöään.

14. Tässä tarkoituksessa käyttöön otetulla siirtovelvollisuusmenettelyllä väistämättä suositaan lähetystoiminnan harjoittajia, joiden ohjelmat ovat kulttuurisesti erityisen lähellä kyseessä olevan alueen katsojia. Vaikka perustamissopimuksessa ei kielletä sellaisten toimenpiteiden toteuttamista, joilla suojellaan ja edistetään jäsenvaltion kansallista, kulttuurista ja kielellistä perintöä, tällaiset toimenpiteet eivät kuitenkaan missään tapauksessa saa olla suhteettomia tavoiteltuun päämäärään nähden eikä niitä saa soveltaa siten, että syrjitään mielivaltaisesti muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneita palvelujen tarjoajia. Toisin sanoen kansallisen kulttuurisen ja kielellisen perinnön edistämiseksi noudatettavalla menettelyllä ei voida antaa jäsenvaltiolle vapautta toteuttaa toimenpiteitä, joilla myönnetään kilpailuetu kansallisille taloudellisille toimijoille. [7]

5 – Asia C-288/89, Collectieve Antennevoorziening Gouda, tuomio 25.7.1991 (Kok. 1991, s. I-4007, Kok. Ep. XI, s. I-343, 22 ja 23 kohta); asia C-353/89, komissio v. Alankomaat, tuomio 25.7.1991 (Kok. 1991, s. I-4069, Kok. Ep. XI, s. I-367, 3, 29 ja 30 kohta) ja asia C-148/91, Veronica Omroep Organisatie, tuomio 3.2.1993 (Kok. 1993, s. I-487, Kok. Ep. XIV, s. I-17, 9 kohta).

6 – Alaviitteessä 5 mainittu asia Collectieve Antennevoorziening Gouda, tuomion 24 kohta.

7 – Ks. erilaisessa yhteydessä mutta vastaavasti asia C-379/87, Groener, tuomio 28.11.1989 (Kok. 1989, s. I-3967, Kok. Ep. X, s. 275, 19 kohta) ja asia C-180/89, komissio v. Italia, tuomio 26.2.1991 (Kok. 1991, s. I-709, 20 kohta).

15. Ennakkoratkaisumenettelyssä oikeasuhteisuuden lopullinen arviointi jätetään usein ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen asiaksi. [8] Tästä huolimatta on tärkeää, että yhteisöjen tuomioistuin kiinnittää huomiota erityisiin selvityksiin, joita ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tehtävä voidakseen suorittaa sen tehtävänä olevan oikeasuhteisuuden arvioinnin. Esillä olevassa asiassa ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on arvioitava erityisesti kolme näkökantaa.

16. Ensinnäkin ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on varmistettava, että sikäli kuin siirtovelvollisuuden soveltamisen edellytyksenä on vaatimuksia, joita muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden lähetystoiminnan harjoittajien on vaikeampi täyttää kuin kotimaisten lähetystoiminnan harjoittajien, nämä vaatimukset ovat todella tarpeellisia moniarvoisuuden ja paikallisten ja kansallisten tiedotuksien saatavuuden turvaamiseksi. [9] Tärkeintä on, mistä asiassa VT4 5.6.1997 annettu tuomio [10] on esimerkkinä, että lähetystoiminnan harjoittaja voi hyvinkin tarjota televisio-ohjelmia, mukaan lukien uutisohjelmia, joiden sisältö on räätälöity yhden jäsenvaltion yleisölle, vaikka se on sijoittautunut toiseen jäsenvaltioon. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on varmistettava, että se, että lähetystoiminnan harjoittaja on sijoittautunut Belgiaan, ei tosiasiassa ole merkityksellinen tekijä siirtovelvollisuuden soveltamisessa.

17. Toiseksi ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tarkastettava saatavilla olevien kanavien kokonaismäärän perusteella, ettei lähetystoiminnan harjoittajille, joihin siirtovelvollisuutta sovelletaan, varattu kanavamäärä ilmeisellä tavalla ylitä kanavamäärää, joka on tarpeen moniarvoisuuden ja paikallisten ja kansallisten tiedotusten saatavuuden turvaamiseksi. Tässä yhteydessä ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen asiana on varmistaa, ettei siirtovelvollisuutta sovelleta varauksetta tietyn lähetystoiminnan harjoittajan kaikkiin kanaviin vaan että se rajoittuu niihin kanaviin, jotka tosiasiassa tukevat tätä tavoitetta.

18. Kolmanneksi ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on selvitettävä, onko käyttöön otettu perustavanlaatuiset menettelylliset takeet sen estämiseksi, ettei siirtovelvollisuuden soveltaminen johda mielivaltaiseen syrjintään. Kun jäsenvaltio päättää soveltaa siirtovelvollisuutta joukon lähetystoiminnan harjoittajia hyväksi, sen on tehtävä se noudattamalla avoimia ja syrjimättömiä menettelyjä sellaisten selvästi määriteltyjen arviointiperusteiden nojalla, joista voi hankkia tiedon etukäteen.

8 – Ks. esim. asia C-20/03, Burmanjer, tuomio 26.5.2005 (Kok. 2005, s. I-4133) ja asia C-441/04, A-Punkt Schmuckhandel, tuomio 23.2.2006 (Kok. 2006, s. I-2093).

9 – Ks. esim. alaviitteessä 5 mainittu asia Collectieve Antennevoorziening Gouda, tuomion 24 kohta.

10 – Asia C-56/96, VT4, tuomio 5.6.1997 (Kok. 1997, s. I-3143, 8 ja 22 kohta).

19. Nämä kolme näkökohtaa ilmenevät myös direktiivistä 2002/22/EY, [11] joka jäsenvaltioilla oli velvollisuus panna täytäntöön 25.7.2003 mennessä. Tämän direktiivin 31 artiklan 1 kohdassa, jolla ennen kaikkea ilmennetään perustamissopimuksesta johdettuja periaatteita, säädetään, että "jäsenvaltiot voivat asettaa – – kohtuullisia siirtovelvollisuuksia". Se jatkuu, että tällaisia velvollisuuksia "voidaan asettaa ainoastaan, jos se on välttämätöntä selkeästi määriteltyjen yleisen edun mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi", ja niitä on "tarkasteltava säännöllisin väliajoin uudelleen".

20. Siten EY 49 artikla ei ole esteenä kansallisille toimenpiteille, joilla asetetaan tietyn alueen kaapelitoiminnan harjoittajille siirtovelvollisuus sen varmistamiseksi, että kyseisen alueen katsojilla on saatavillaan paikallisia ja kansallisia tiedotuksia ja ohjelmia, joilla vaalitaan heidän kulttuuriperintöään, kunhan tällaiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia tavoiteltuun päämäärään nähden ja niiden soveltamistapa ei johda muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien mielivaltaiseen syrjintään.

B *Ensimmäinen ja toinen kysymys*

21. En ehdota vastausta ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen. Näillä kysymyksillä ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin kysyy, onko siirtovelvollisuuden edunsaajana olemista pidettävä EY 86 artiklassa tarkoitettuna "erityisoikeutena", ja jos näin on, onko tämä määräys luettuna yhdessä muiden perustamissopimuksen määräysten kanssa esteenä siirtovelvollisuuden soveltamiselle. Pääasian kantajat ovat väittäneet, että siirtovelvollisuussäännöillä vääristetään kaapeliverkkotoiminnan harjoittajien ja muuntyyppisen jakeluverkkotoiminnan harjoittajien välistä kilpailua. He ovat myös väittäneet, että soveltamalla siirtovelvollisuutta tiettyihin yrityksiin Belgian valtio asettaa tietyt yritykset määräävään markkina-asemaan, jota ne todennäköisesti väärinkäyttävät.

22. Ennakkoratkaisupyynnössä ei kuitenkaan ole mitään tietoa erityisesti merkityksellisten markkinoiden määrittelystä, näillä markkinoilla toimivien eri yritysten markkinaosuuksien laskemisesta ja oletetusta määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä. Näin ollen ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen kysymykset, jotka koskevat perustamissopimuksen kilpailumääräyksiä, on jätettävä tutkimatta. [12]

11 – Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/22/EY (EYVL L 108, s. 51).

12 – Ks. esim. asia C-134/03, Viacom Outdoor, tuomio 17.2.2005 (Kok. 2005, s. I-1167, 25–29 kohta).

## III Ratkaisuehdotus

23. Edellä esitetyn perusteella ehdotan, että yhteisöjen tuomioistuin antaa Conseil d'État'n esittämiin kysymyksiin seuraavan vastauksen:

EY 49 artikla ei ole esteenä kansallisille toimenpiteille, joilla asetetaan tietyn alueen kaapelitoiminnan harjoittajille siirtovelvollisuus sen varmistamiseksi, että kyseisen alueen katsojilla on saatavillaan paikallisia ja kansallisia tiedotuksia ja ohjelmia, joilla vaalitaan heidän kulttuuriperintöään, kunhan tällaiset toimenpiteet ovat oikeasuhteisia tavoiteltuun päämäärään nähden ja niiden soveltamistapa ei johda muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden palveluntarjoajien mielivaltaiseen syrjintään.

Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen asiana on selvittää, ovatko kyseiset toimenpiteet suhteellisuusperiaatteen mukaisia. Ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen on tarkastettava erityisesti, että

– sikäli kuin siirtovelvollisuuden soveltamisen edellytyksenä on vaatimuksia, joita muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden lähetystoiminnan harjoittajien on vaikeampi täyttää kuin kotimaisten lähetystoiminnan harjoittajien, nämä vaatimukset ovat tarpeellisia edellä mainitun tavoitteen turvaamiseksi

– lähetystoiminnan harjoittajille, joiden hyväksi siirtovelvollisuutta sovelletaan, varattu kanavamäärä ei ilmeisellä tavalla ylitä kanavamäärää, joka tarvitaan tämän tavoitteen saavuttamiseksi

– siirtovelvollisuuden soveltamista koskevat päätökset tehdään noudattaen avoimia ja syrjimättömiä menettelyjä sellaisten selvästi määriteltyjen arviointiperusteiden nojalla, joista voi hankkia tiedon etukäteen.